

4 sierpnia 1928 r.

Do 61 3/00 2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 7572.

Kl. 8 m 10.

Hyman Stein
(New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki),
William E. Austin
(New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki)
i Irving Liebowitz
(New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki).

Sposób bielenia i barwienia futer i podobnych materiałów.

Zgłoszono 9 grudnia 1925 r.
Udzielono 18 maja 1927 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobów bielenia i barwienia sierści zwierzęcej, a w szczególności skór futrzanych. Znajduje on specjalne zastosowanie do bielenia i barwienia skór futrzanych o ciemnym zabarwieniu naturalnem, nie zmniejszając przytem wcale mocy samej skóry i włosów futer tego rodzaju, które ponadto mogą być barwione na kolory stosowane dotychczas z powodzeniem jedynie do futer białych lub o zabarwieniu jasnem.

Traktując skóry futrzane czynnikiem ochronnym w postaci związku redukującego, najkorzystniej pochodzenia mineralnego,

jak np. siarczanem żelaza, przyspiesza się znacznie przebieg bielenia, a jednocześnie zabezpiecza samą skórę i włosie futer od szkodliwego wpływu czynnika bielenia.

Gdy na przykład bielenie skór futrzanych odbywa się zapomocą czynnika bielenia w postaci nadtlenu wodoru (wody utlenionej) w przeciągu od 1 do 4 godzin, zamiast, jak to trzeba było dotychczas, od 24 do 72 godzin, i gdy to bielenie przeprowadza się według tego wynalazku, to skóra i włosie futer nie tracą nic z swej mocy, spoiwości tkanki i połysku. Ponieważ czynnik ochronny oraz przyspieszający biele-

nie zawiera czynnik redukujący pochodzenia mineralnego, jak np. siarczan żelaza, który będąc wystawionym na wpływ powietrza mógłby się utlenić, więc lepiej jest, najkorzystniej jeszcze przed użyciem tegoż, dodać doń czynnika stabilizującego, jak np. chlorku amonowego, a to w celu stabilizowania tego czynnika ochronnego i zabezpieczenia go od zbyt szybkiego utlenienia. Skóry futrzane można wówczas poddać bieleniu, poczem można je barwić na dowolnie jasne odcienie, co dotychczas było wykonalne jedynie względem skór futrzanych z natury białych lub lekko zabarwionych.

Poniżej przytoczony jest jeden z przykładów zastosowania sposobu stanowiącego przedmiot niniejszego wynalazku.

Muflony brunatne moczy się w roztworze alkalicznym, np. w roztworze węglanu sodowego, przez 2 do 3 godzin, poczem skóry te płóczy się i pozbawia wilgoci zapomocą hydroekstrakcji, a następnie zanurza się je w roztworze czynnika ochronnego w postaci roztworu wodnego siarczanu żelaza o stężeniu 0,5 do 5% licząc na wagę, gdzie pozostają przez noc. W wypadku użycia chlorku amonowego jako czynnika stabilizującego używa się go w stosunku 0,5 do 5,0% licząc na wagę.

Po wymoczeniu w ten sposób skór futrzanych w przeciągu 8 do 12 godz w czynniku ochronnym, płóczy się je i odwilża, a następnie zanurza w roztworze nadtlenu wodoru lub równoważnego czynnika bielącego, przyczem ilość użytego nadtlenu wodoru waha się od 500 do 100% 3-procentowego roztworu, a temperaturę przy bieleniu utrzymuje się w granicach od 15 do 38° C.

Skóry te bieli się dotąd, dopóki nie zostaną odpowiednio odbarwione, poczem płóczy się je, a następnie barwi bezpośrednio zapomocą jednego ze znanych sposobów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób bielenia i barwienia futer, jak np. skór futrzanych lub podobnych materiałów, znamienny tem, że traktuje się je czynnikami bielącym w obecności czynnika ochronnego w postaci związku redukującego, a w szczególności w obecności metalicznego czynnika ochronnego, jak np. siarczanu żelaza.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że w roli czynnika bielącego stosuje się nadtlenek wodoru.

3. Sposób według zastrz. 1 lub 2, znamienny tem, że skóry futrzane traktuje się najpierw czynnikami ochronnym, a następnie dopiero bieli.

4. Sposób według zastrz. 1, 2 lub 3, znamienny tem, że czynnik ochronny zawiera czynnik stabilizujący, najlepiej w postaci chlorku amonowego.

5. Sposób według zastrz. 1, 2, 3 lub 4, znamienny tem, że skóry futrzane barwi się zapomocą barwników, stosowanych dotychczas do barwienia skór z natury białych lub lekko zabarwionych.

Hyman Stein.
William E. Austin.
Irving Liebowitz.
Zastępca: M. Skrzypkowski
rzecznik patentowy.